

In de week gelegd 22, 28-05-2023, Pinksteren vieren we samen

Handelingen 2, 1-11; 1 Korintiërs 12, 3b. 7-12. 13; Johannes 20, 19-23

Getroffen door oorlog, honger en armoede raken volken op drift. Grenzen die zij eerder niet opzochten, passeren zij vandaag of anders morgen wél; geen stoppen aan! Circa 70 jaar geleden collecteerde een pater in een doorsnee parochie in Nederland voor zijn arme missiepost, en sprak: 'Mensen, gééft! Wanneer jullie *niet* geven, komen ze het op een dag *hálen*!'. De tijd bewees zijn gelijk. Zou hij dit zelf hebben beseft, of was het een visioen van de heilige Geest: Wees gerust, waar *wij* werken, werkt *God* mee!

In de eerste lezing horen we dat *allen bijeen* waren, toen er plots een geluid klonk alsof een storm opstak. In die herrie verscheen iets als vuur, dat zich in tongen verdeeld op hen neerzette. Van dat licht moeten zij gestraald hebben! Vurig bezielde vertelden Jezus' leerlingen aan ieder die het horen wilde het *súper nieuws* dat God van *alle* mensen houdt. Velen werden door die boodschap geraakt en kwamen erdoor in beweging. De Geest bevruchtte hun leven, waaide verder-niet 'over'- en maakte het geheim *gróter*. Waar de Geest verschijnt, wordt de *angst gedood*, en ontvangen mensen de ruimte!

Kernachtig zegt Paulus in de tweede lezing: '*Aan ieder van ons wordt de openbaring van de Geest meegedeeld tot welzijn van allen*'. Maar waarom merken we daar zo weinig van, met 'zijn allen'? Komt dat door de *angst* dat de *eerste plaats* ons voorbij zou gaan, bijvoorbeeld bij het immense vluchtelingenprobleem, dat wij maar niet naar believen kunnen 'managen'? Op zo'n moment *lijkt* de goede Geest te vervliegen ...

In het evangelie vertelt Johannes over Jezus, die door dichte deuren naar binnen komt bij zijn leerlingen. Eerder vreesden zij voor hun leven. Maar, wanneer Jezus voor zijn volgelingen staat en hen aankijkt, wijst hij op de wonden in zijn handen en zijn zijde. Vervolgens wenst hij hen 'vrede'. Dan is de angst weg. Hij zegt: 'Ontvangt de heilige Geest, aan wie je de zonden vergeeft, hen zijn ze vergeven'. Dát schept ruimte, waarin het vertrouwen onze angst verjaagt. Een nieuw begin gaat van start. Krachtig als een storm, warm als het vuur en licht als de dag, **Pinksteren vieren we samen!**

